Samling af Afgørelser

DOMSTOLENS DOM (Første Afdeling)

4. oktober 2024*

»Appel – beskyttelse af oprindelsesbetegnelser og geografiske betegnelser – forordning (EU) nr. 1151/2012 – artikel 7 og 8 – artikel 49, stk. 2, og artikel 50, stk. 1 – omfanget af Europa-Kommissionens kontrol af ansøgninger om registrering af betegnelser som geografiske betegnelser – kompetencefordeling mellem de nationale myndigheder og Kommissionen – betingelser for registrering af en betegnelse«

I sag C-579/23 P,

angående appel i henhold til artikel 56 i statutten for Den Europæiske Unions Domstol, iværksat den 19. september 2023,

Cunsorziu di i Salamaghji Corsi – Consortium des Charcutiers Corses, Borgo (Frankrig),

Charcuterie Fontana, Borgo,

Costa et Fils, Urtaca (Frankrig),

L'Aziana, Bastelica (Frankrig),

Charcuterie Passoni, Venzolasca (Frankrig),

Orezza – Charcuterie la Castagniccia, San-Giuliano (Frankrig),

Salaisons Réunies, Penta-di-Casinca (France),

Salaisons Joseph Pantaloni, Sarrola-Carcopino (Frankrig),

Antoine Semidei, Castellare-di-Casinca (Frankrig),

L'Atelu Corsu, Ajaccio (Frankrig),

ved avocats T. de Haan og V. Le Meur-Baudry,

appellanter,

den anden part i appelsagen:

Europa-Kommissionen ved M. Konstantinidis, C. Perrin og B. Rechena, som befuldmægtigede,

* Processprog: fransk.

sagsøgt i første instans,

har

DOMSTOLEN (Første Afdeling),

sammensat af afdelingsformanden, A. Arabadjiev, og dommerne T. von Danwitz, P.G. Xuereb, A. Kumin og I. Ziemele (refererende dommer),

generaladvokat: M. Campos Sánchez-Bordona

justitssekretær: A. Calot Escobar,

på grundlag af den skriftlige forhandling,

og efter at generaladvokaten har fremsat forslag til afgørelse i retsmødet den 27. juni 2024,

afsagt følgende

Dom

1 Appellanterne har i appelskriftet nedlagt påstand om ophævelse af den dom, der blev afsagt af Den Europæiske Unions Ret den 12. juli 2023, Cunsorziu di i Salamaghji Corsi – Consortium des Charcutiers Corses m.fl. mod Kommissionen (T-34/22, herefter »den appellerede dom«, EU:T:2023:386), hvorved Retten frifandt Kommissionen i deres søgsmål med påstand om annullation af Kommissionens gennemførelsesafgørelse (EU) 2021/1879 af 26. oktober 2021 om afvisning af tre ansøgninger om beskyttelse af en betegnelse som en beskyttet geografisk betegnelse, jf. artikel 52, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1151/2012 (»Jambon sec de l'Île de Beauté« (BGB)) »Lonzo de l'Île de Beauté« (BGB), »Coppa de l'Île de Beauté« (BGB))(EUT 2021, L 383, s. 1, herefter »den omtvistede afgørelse«).

Retsforskrifter

2 19., 58. og 61. betragtning til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1151/2012 af 21. november 2012 om kvalitetsordninger for landbrugsprodukter og fødevarer (EUT 2012, L 343, s. 1) er affattet således:

»(19) At sikre ensartet beskyttelse i hele [Den Europæiske Union] af intellektuelle ejendomsrettigheder vedrørende beskyttede betegnelser er ligeledes en prioritet, som bedst kan udføres på EU-plan.

[...]

(58) For at sikre, at registrerede oprindelsesbetegnelser, geografiske betegnelser og garanterede traditionelle specialiteter opfylder de betingelser, der er fastsat i denne forordning, bør ansøgningerne gennemgås af den berørte medlemsstats nationale myndigheder i overensstemmelse med de fælles minimumsbestemmelser, der omfatter en national

indsigelsesprocedure. [Europa-Kommissionen] bør derefter gennemgå ansøgningerne for at sikre, at de ikke indeholder åbenlyse fejl, og at der er taget hensyn til EU-retten og interesserne hos interessenter uden for ansøgningsmedlemsstaten.

[...]

(61) Registreringsproceduren for beskyttede oprindelsesbetegnelser, beskyttede geografiske betegnelser og garanterede traditionelle specialiteter, herunder fristerne for gennemgang og indsigelse, bør afkortes og forbedres, navnlig med hensyn til beslutningstagning. Kommissionen bør have ansvaret for beslutninger om registrering, under visse omstændigheder med bistand fra medlemsstaterne. [...]«

3 Afsnit II i forordning nr. 1151/2012 med overskriften »Beskyttede oprindelsesbetegnelser og beskyttede geografiske betegnelser« indeholder artikel 6, der har overskriften »Artsbetegnelser, kollision med navne på plantesorter eller dyreracer, enslydende betegnelser og varemærker«, som i stk. 3, første afsnit, bestemmer:

»Det er ikke tilladt at registrere et forslag til betegnelse, som er helt eller delvis identisk med en betegnelse, der allerede er opført i det register, der er oprettet i henhold til artikel 11, medmindre der i praksis tydeligt kan skelnes mellem betingelserne for lokal og traditionel brug og præsentation af den senere registrerede enslydende betegnelse og den allerede registrerede betegnelse, samtidig med at der tages hensyn til behovet for at sikre, at de berørte producenter får en ensartet behandling, og at forbrugerne ikke vildledes.«

4 Denne forordnings artikel 7 med overskriften »Varespecifikation« bestemmer i stk. 1:

»En beskyttet oprindelsesbetegnelse eller beskyttet geografisk betegnelse […] skal overholde en varespecifikation, som mindst omfatter:

a) den betegnelse, der skal beskyttes som oprindelsesbetegnelse eller geografisk betegnelse, således som den anvendes både i handelssprog og i daglig sprogbrug og kun på de sprog, som bruges eller tidligere blev brugt til at beskrive det bestemte produkt i det afgrænsede geografiske område

[...]«

5 Den nævnte forordnings artikel 8, stk. 1, litra b), bestemmer bl.a., at en ansøgning om registrering af en geografisk betegnelse mindst skal omfatte den varespecifikation, der er omhandlet i artikel 7.

6 Samme forordnings artikel 11, stk. 1, fastsætter:

»Kommissionen vedtager gennemførelsesretsakter [...] om oprettelse og ajourføring af et offentligt tilgængeligt register over de beskyttede oprindelsesbetegnelser og beskyttede geografiske betegnelser, der anerkendes i henhold til denne ordning.«

7 Artikel 13 i forordning nr. 1151/2012, der har overskriften »Beskyttelse«, bestemmer følgende:

»1. Registrerede betegnelser beskyttes mod:

[...]

b) enhver uretmæssig anvendelse, efterligning eller antydning, selv om produkternes eller tjenesteydelsernes virkelige oprindelse er angivet, eller den beskyttede betegnelse er oversat eller er ledsaget af udtryk såsom »art«, »type«, »måde«, »som fremstillet i«, »efterligning« eller tilsvarende, herunder hvis produkterne anvendes som ingrediens

[...]

3. Medlemsstaterne træffer de nødvendige administrative og retslige foranstaltninger til at hindre eller standse ulovlig anvendelse af beskyttede oprindelsesbetegnelser og beskyttede geografiske betegnelser som omhandlet i stk. 1 i forbindelse med produkter, der fremstilles eller markedsføres i den pågældende medlemsstat.

Til dette formål udpeger medlemsstaterne de myndigheder, der er ansvarlige for at træffe disse foranstaltninger efter de procedurer, der fastlægges af hver enkelt medlemsstat.

Disse myndigheder skal give tilstrækkelige garantier for objektivitet og uvildighed og råde over kvalificeret personale og de nødvendige ressourcer til at udføre deres opgaver.«

8 Denne forordnings artikel 49 med overskriften »Ansøgning om registrering af betegnelser« præciserer:

»[...]

2. Hvis der inden for rammerne af ordningen i afsnit II indgives en ansøgning, som vedrører et geografisk område i en medlemsstat, eller hvis der inden for rammerne af ordningen i afsnit III indgives en ansøgning, som er udarbejdet af en sammenslutning, der er etableret i en medlemsstat, stiles ansøgningen til myndighederne i den pågældende medlemsstat.

Medlemsstaten gennemgår med passende midler ansøgningen for at kontrollere, om den er berettiget og opfylder betingelserne for den pågældende ordning.

3. I forbindelse med den gennemgang, der er omhandlet i nærværende artikels stk. 2, andet afsnit, iværksætter medlemsstaten en national indsigelsesprocedure, der sikrer passende offentliggørelse af ansøgningen og et rimeligt tidsrum, hvori enhver fysisk eller juridisk person, der har en legitim interesse, og som er etableret i eller har bopæl på medlemsstatens område, kan gøre indsigelse mod ansøgningen.

[...]

4. Hvis medlemsstaten efter en vurdering af eventuelle indsigelser finder, at forordningens krav er opfyldt, kan den træffe positiv afgørelse og indsende et ansøgningsdossier til Kommissionen. Den orienterer i sådanne tilfælde Kommissionen om indsigelser, som kan antages, modtaget fra en fysisk eller juridisk person, som lovligt har markedsført de pågældende produkter ved hjælp af de pågældende betegnelser uafbrudt i mindst fem år forud for datoen for offentliggørelsen som angivet i stk. 3.

[...]«

9 Den nævnte forordnings artikel 50 med overskriften »Kommissionens gennemgang af ansøgninger og offentliggørelse med henblik på indsigelser« bestemmer:

»1. Kommissionen gennemgår med passende midler enhver ansøgning, som den modtager i henhold til artikel 49, med henblik på at kontrollere, om den er berettiget og opfylder betingelserne for den pågældende ordning. Denne gennemgang bør ikke tage mere end seks måneder. Hvis denne tidsfrist overskrides, underretter Kommissionen ansøgeren om grundene til forsinkelsen.

[...]

2. Hvis Kommissionen på grundlag af den gennemgang, den har foretaget i henhold til stk. 1, første afsnit, finder, at betingelserne i denne forordning er opfyldt, offentliggør den i *Den Europæiske Unions Tidende* følgende:

a) for ansøgninger, der er indgivet inden for rammerne af ordningen i afsnit II, enhedsdokumentet og henvisningen til den offentliggjorte varespecifikation

[...]«

10 Samme forordnings artikel 52 med overskriften »Afgørelse om registrering«, fastsætter følgende i stk. 1:

»Hvis Kommissionen på grundlag af de oplysninger, den har til rådighed efter den kontrol, den har foretaget i henhold til artikel 50, stk. 1, første afsnit, finder, at betingelserne for registrering ikke er opfyldt, vedtager den gennemførelsesretsakter, der afviser ansøgningen. [...]«

Tvistens baggrund

11 Tvistens baggrund er gengivet på følgende måde i den appellerede doms præmis 4-10:

»4 Betegnelserne »Jambon sec de Corse«/»Jambon sec de Corse – Prisuttu«, »Lonzo de Corse« /»Lonzo de Corse – Lonzu« og »Coppa de Corse«/»Coppa de Corse – Coppa di Corsica« blev registreret som beskyttede oprindelsesbetegnelser (BOB'er) den 28. maj 2014 ved henholdsvis Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) nr. 581/2014 (EUT 2014, L 160, s. 23), Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) nr. 580/2014 (EUT 2014, L 160, s. 21) og Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) nr. 582/2014 (EUT 2014, L 160, s. 25) [...]

5 I december 2015 indgav [Cunsorziu di i Salamaghji Corsi – Consortium des Charcutiers Corses] syv ansøgninger om registrering som beskyttede geografiske betegnelser (BGB'er) til de franske nationale myndigheder i henhold til [...] forordning [nr. 1151/2012]. De syv ansøgninger vedrører følgende betegnelser, som [appellanterne] anvender: »Jambon sec de l'Île de Beauté«, »Coppa de l'Île de Beauté«, »Lonzo de l'Île de Beauté«, »Saucisson sec de l'Île de Beauté«, »Pancetta de l'Île de Beauté«, »Figatelli de l'Île de Beauté« og »Bulagna de l'Île de Beauté«.

6 Den 20. april 2018 udstedte landbrugs- og fødevareministeren og økonomi- og finansministeren syv bekendtgørelser om godkendelse af de syv tilsvarende varespecifikationer med henblik på fremsendelse til Europa-Kommissionen til godkendelse.

7 Samtidig anlagde den sammenslutning, der var indehaver af varespecifikationerne for BOB'erne »Jambon sec de Corse – Prisuttu«, »Coppa de Corse – Coppa di Corsica« og »Lonzo de Corse – Lonzu«, ved stævninger indleveret den 27. juni 2018 til Conseil d'État (øverste domstol i forvaltningsretlige sager, Frankrig) sag med påstand om annullation af bekendtgørelserne af 20. april 2018 om godkendelse af varespecifikationerne for betegnelserne »Jambon sec de l'Île de Beauté«, »Coppa de l'Île de Beauté« og »Lonzo de l'Île de Beauté« med henblik på fremsendelse af de pågældende ansøgninger om registrering som BGB til Kommissionen, bl.a. med den begrundelse, at ordene »Île de Beauté« efterlignede eller antydede ordet »Corse« og derfor skabte en forveksling med de betegnelser, der allerede var registreret som BOB'er.

8 Den 17. august 2018 blev de syv ansøgninger om registrering af de omhandlede betegnelser som BGB'er fremsendt til Kommissionen. For så vidt angår ansøgningerne om registrering som BGB af betegnelserne »Jambon sec de l'Île de Beauté«, »Lonzo de l'Île de Beauté« og »Coppa de l'Île de Beauté« fremsendte Kommissionen den 12. februar 2019 og den 24. november 2020 to skrivelser til de nationale myndigheder, hvori den anmodede om yderligere oplysninger, bl.a. for så vidt angår spørgsmålet om, hvorvidt de eventuelt ikke kunne registreres. De nationale myndigheder svarede i det væsentlige, at de var af den opfattelse, at de to produktgrupper (dvs. de registrerede BOB'er og ansøgningerne om beskyttelse som BGB) var klart forskellige for så vidt angår produkterne, og at betegnelserne forekom dem tilstrækkeligt forskellige.

9 Ved dom af 19. december 2019 vedrørende betegnelsen »Jambon sec de l'Île de Beauté« (BGB) og to domme af 13. februar 2020 vedrørende henholdsvis betegnelserne »Coppa de l'Île de Beauté« (BGB) og »Lonzo de l'Île de Beauté« (BGB) forkastede Conseil d'État (øverste domstol i forvaltningsretlige sager) de tre nævnte søgsmål (jf. præmis 7 ovenfor), bl.a. med den begrundelse, at »anvendelsen af forskellige udtryk og forskellen i den beskyttelse, som en oprindelsesbetegnelse på den ene side og en geografisk betegnelse på den anden side giver, kan fjerne risikoen for, at almindeligt oplyste, rimeligt opmærksomme og velunderrettede forbrugere, når de ser den anfægtede geografiske betegnelse, direkte, som referencebillede, tænker på den vare, som den allerede registrerede beskyttede oprindelsesbetegnelse gælder for[. F]ølgelig kan sagsøgerne ikke med føje gøre gældende, at den anfægtede bekendtgørelse tilsidesætter bestemmelserne […] i artikel 13, stk. 1, litra b), i forordning [nr. 1151/2012]« (præmis 5 i de tre domme afsagt af Conseil d'État (øverste domstol i forvaltningsretlige sager)).

10 Ved den [omtvistede] afgørelse afviste Kommissionen de tre ansøgninger om registrering som BGB'er af betegnelserne »Jambon sec de l'Île de Beauté«, »Lonzo de l'Île de Beauté« og »Coppa de l'Île de Beauté« med den begrundelse, at eftersom disse betegnelser var blevet anvendt i strid med artikel 13 i forordning nr. 1151/2012, overholdt de nævnte ansøgninger ikke betingelserne for registrering og var dermed ikke forenelige med den nævnte forordnings artikel 7, stk. 1, litra a).«

Sagen for Retten og den appellerede dom

12 Ved stævning indleveret til Rettens Justitskontor den 24. januar 2022 anlagde appellanterne sag i henhold til artikel 263 TEUF med påstand om annullation af den omtvistede afgørelse.

13 Til støtte for søgsmålet gjorde appellanterne to anbringender gældende, dels om at Kommissionen havde overskredet sine kompetencer, dels om at de nationale myndigheder og Conseil d'État i tilstrækkelig grad havde godtgjort, at de tre registreringsansøgninger, der blev afvist ved den omtvistede afgørelse, var i overensstemmelse med artikel 7 og 13 i forordning nr. 1151/2012.

14 I første omgang skal det anføres, at Retten – efter først i den appellerede doms præmis 21-24 at have redegjort for de principper, der ligger til grund for den beskyttelsesordning for BOB'er og BGB'er, der er indført ved forordning nr. 1151/2012 – i denne doms præmis 38 bemærkede, at det i henhold til denne forordnings artikel 52, stk. 1, tilkommer Kommissionen at afvise en registrering, såfremt den anser anvendelsen i handelen af den betegnelse, der ansøges om registrering af, for ulovlig.

15 Dernæst anførte Retten i den appellerede doms præmis 42-44, at Kommissionen råder over et selvstændigt skøn i forbindelse med gennemgangen af registreringsansøgninger. Retten konstaterede i denne doms præmis 49, at Kommissionen havde foretaget en gennemgang af registreringsansøgningerne.

16 Endelig forkastede Retten af de grunde, der var anført i den nævnte doms præmis 51-60, de argumenter, hvormed appellanterne gjorde gældende, at Kommissionen kun rådede over en begrænset eller ingen skønsbeføjelse i forbindelse med undersøgelsen af en ansøgning om registrering af en betegnelse som BOB eller BGB.

17 I anden omgang undersøgte Retten i den appellerede doms præmis 78-108 – efter at have forkastet appellanternes argumenter med henblik på at godtgøre, at Kommissionen var bundet af de nationale myndigheders vurderinger for så vidt angår den risiko for antydning, som de betegnelser, der var ansøgt om registrering af, indebar – de oplysninger, på grundlag af hvilke Kommissionen havde afvist de omhandlede ansøgninger. Retten konkluderede deraf, at Kommissionen ikke havde anlagt et urigtigt skøn i denne henseende.

18 Retten frifandt følgelig Kommissionen i det hele.

Parternes påstande

19 Appellanterne har nedlagt følgende påstande:

– Den appellerede dom ophæves.

– Den omtvistede afgørelse annulleres.

– Kommissionen tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

20 Kommissionen har nedlagt følgende påstande:

– Appellen forkastes.

– Appellanterne tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Anmodningen om henvisning til Store Afdeling

21 Ved processkrift indleveret til Domstolens Justitskontor den 23. januar 2024 har appellanterne anmodet om, at den foreliggende sag henvises til en udvidet afdeling ved Domstolen eller til Store Afdeling.

22 Det skal i denne forbindelse indledningsvis bemærkes, at ingen bestemmelser i statutten for Den Europæiske Unions Domstol eller i Domstolens procesreglement fastsætter behandling af denne type anmodning fra en part i sagen, som ikke er en medlemsstat eller en EU-institution, i forbindelse med en appel (jf. i denne retning dom af 17.7.2014, Leone, C-173/13, EU:C:2014:2090, præmis 19).

23 I henhold til procesreglementets artikel 60, stk. 3, kan det dommerkollegium, hvortil en sag er henvist, ganske vist på ethvert trin af sagens behandling anmode Domstolen om at henvise sagen til et dommerkollegium med et større antal dommere, men der er her tale om en foranstaltning, som den afdeling, hvortil en sag er blevet henvist, principielt træffer afgørelse om af egen drift, ligesom den ved afgørelsen er frit stillet (jf. i denne retning dom af 17.7.2014, Leone, C-173/13, EU:C:2014:2090, præmis 20).

24 I det foreliggende tilfælde finder Domstolens Første Afdeling ikke, at der er anledning til at henvise denne sag til Store Afdeling.

Om appellen

25 Til støtte for appellen har appellanterne fremsat fem anbringender. Det første anbringende vedrører en tilsidesættelse af artikel 7 og 13 i forordning nr. 1151/2012, idet Retten tillod Kommissionen at afvise en ansøgning om registrering på grundlag af denne forordnings artikel 13. Det andet anbringende vedrører en tilsidesættelse af den nævnte forordnings artikel 49, 50 og 52, idet Retten tillod Kommissionen at overskride sine kompetencer. Det tredje anbringende vedrører en tilsidesættelse af samme forordnings artikel 50 og af det almindelige princip om god forvaltningsskik, idet Retten fastslog, at Kommissionen ikke var forpligtet til at tage hensyn til de nationale myndigheders og retsinstansers vurderinger. Det fjerde anbringende vedrører en tilsidesættelse af artikel 7 og 13 i forordning nr. 1151/2012 samt Rettens forpligtelse til at begrunde sine domme.

26 Eftersom appellanterne med deres andet anbringende har gjort gældende, at Retten har tilsidesat reglerne om kompetencefordelingen mellem de nationale myndigheder på den ene side og Kommissionen på den anden side i forbindelse med undersøgelsen af ansøgninger om registrering af betegnelser som BGB'er, skal dette anbringende undersøges først, inden der tages stilling til det første, det tredje og det fjerde anbringende vedrørende anvendelsen af betingelserne for en sådan registrering.

Det andet anbringende

Parternes argumenter

27 Med det andet anbringende har appellanterne gjort gældende, at Retten begik en retlig fejl, idet den i den appellerede doms præmis 44 fastslog, at Kommissionen ikke havde overskredet grænserne for sin kompetence i henhold til forordning nr. 1151/2012. Ifølge appellanterne er Kommissionens kompetence, henset til reglerne om kompetencefordelingen mellem denne institution og de nationale myndigheder, således som de er fastsat i denne forordnings artikel 49, stk. 2, og artikel 50, stk. 1 – i modsætning til, hvad Retten fastslog i den appellerede doms præmis 50-61 – begrænset til at efterprøve, om de nationale myndigheder har fremsendt fuldstændige sagsakter til Kommissionen uden at anlægge et åbenbart urigtigt skøn med hensyn til betingelserne for, at de betegnelser, der er omfattet af disse ansøgninger, kan registreres. Den omtvistede afgørelse er imidlertid ikke støttet på sådanne grunde.

28 Under alle omstændigheder tilkommer det ikke Kommissionen at sætte sin egen vurdering i stedet for de nationale myndigheders vurderinger, så meget desto mindre som den af denne institution påberåbte begrundelse for afvisning allerede er blevet forkastet af en national retsinstans i medfør af en afgørelse, der har fået retskraft.

29 Kommissionen har bestridt denne argumentation.

Domstolens bemærkninger

30 Først bemærkes, at det fremgår af ordlyden af artikel 49, stk. 2, i forordning nr. 1151/2012, at hvis en ansøgning om registrering af en betegnelse som BGB vedrører et geografisk område i en medlemsstat, skal ansøgningen stiles til myndighederne i den pågældende medlemsstat, som med »passende midler« gennemgår ansøgningen for at kontrollere, om den er berettiget og opfylder de betingelser for registrering, der er fastsat i den nævnte forordning. Den nævnte medlemsstat skal i overensstemmelse med samme forordnings artikel 49, stk. 3, iværksætte en national indsigelsesprocedure, der sikrer passende offentliggørelse af ansøgningen og et rimeligt tidsrum, hvori enhver fysisk eller juridisk person, der har en legitim interesse, og som er etableret i eller har bopæl på medlemsstatens område, kan gøre indsigelse mod ansøgningen.

31 Efter at have undersøgt, om de modtagne indsigelser kan antages, kan medlemsstaten, hvis den finder, at ansøgningen opfylder kravene i forordning nr. 1151/2012, i henhold til denne forordnings artikel 49, stk. 4, træffe en positiv afgørelse, idet den sikrer, at denne offentliggøres, og at enhver person med en legitim interesse har mulighed for at påklage den. Ved afslutningen af denne nationale fase indgiver denne medlemsstat et ansøgningsdossier til Kommissionen, som den oplyser om indsigelser, der kan antages.

32 I henhold til artikel 50, stk. 1, i forordning nr. 1151/2012 gennemgår Kommissionen »med passende midler« den ansøgning, som den modtager i henhold til denne forordnings artikel 49, med henblik på at kontrollere, om den er berettiget og opfylder betingelserne for registrering af den ansøgte betegnelse.

33 Det følger heraf, at bestemmelserne i forordning nr. 1151/2012 indfører en ordning med kompetencefordeling, inden for rammerne af hvilken Kommissionen kun kan træffe afgørelse om at registrere en betegnelse som BOB eller BGB, hvis myndighederne i den pågældende

medlemsstat har indgivet en ansøgning til Kommissionen herom, med hensyn til hvilken anmodning disse myndigheder skal have kontrolleret, om den er er berettiget og opfylder de betingelser for registrering, der er fastsat i denne forordning (jf. analogt dom af 6.12.2001, Carl Kühne m.fl., C-269/99, EU:C:2001:659, præmis 53). Det var på denne baggrund, at Domstolen i præmis 36 i dom af 29. januar 2020, GAEC Jeanningros (C-785/18, EU:C:2020:46), bemærkede, at Kommissionens afgørelse om registrering er betinget af den forudgående afgørelse, som de kompetente nationale myndigheder har truffet vedrørende registreringsansøgningen.

34 Selv om Domstolen allerede har fastslået, at Kommissionen kan basere sin vurdering på den vurdering, som de nationale myndigheder forinden har foretaget, når denne vurdering ikke er behæftet med en åbenbar fejl (jf. analogt dom af 6.12.2001, Carl Kühne m.fl., C-269/99, EU:C:2001:659, præmis 60, og af 2.7.2009, Bavaria og Bavaria Italia, C-343/07, EU:C:2009:415, præmis 90, 93 og 99), har den ikke fastslået, at denne institution er bundet af disse myndigheders vurdering for så vidt angår bl.a. den omhandlede betegnelses forenelighed med EU-retten.

35 I denne henseende skal det i forbindelse med denne kompetencefordeling for det første bemærkes, at såvel ordlyden af artikel 49, stk. 2, i forordning nr. 1151/2012 som ordlyden af denne forordnings artikel 50, stk. 1, præciserer, at både de nationale myndigheder og Kommissionen skal gennemgå registreringsansøgningerne »med passende midler«. Som Retten fastslog i den appellerede doms præmis 43 for så vidt angår den nævnte forordnings artikel 50, stk. 1, definerer denne bestemmelse ikke begrebet »passende midler«, men overlader det til Kommissionen at vurdere arten og omfanget af disse midler, således at appellanterne ikke kan gøre gældende, at den gennemgang, som de nationale myndigheder har foretaget i henhold til samme forordnings artikel 49, stk. 2, er bindende for Kommissionen.

36 For det andet fremgår det af artikel 50, stk. 1, i forordning nr. 1151/2012, at Kommissionen kontrollerer, om registreringsansøgningerne er berettigede og opfylder de betingelser, der kræves i henhold til denne forordning.

37 Det fremgår imidlertid på ingen måde af denne bestemmelse, at Kommissionens gennemgang af registreringsbetingelserne på nogen måde er begrænset af den indledende gennemgang foretaget af de nationale myndigheder.

38 Det var derfor med rette, at Retten i den appellerede doms præmis 44 fastslog, at Kommissionen ikke er bundet af de nationale myndigheders vurdering, og at den hvad angår dens afgørelse om at registrere en betegnelse som BGB råder over et selvstændigt skøn. Som det fremgår af den appellerede doms præmis 59, er denne institutions skøn nemlig kun »begrænset eller ikkeeksisterende« for så vidt angår vurderingen af lovligheden af de dokumenter, der udgør ansøgningsdossieret, som de nationale myndigheder har samlet (jf. i denne retning dom af 29.1.2020, GAEC Jeanningros, C-785/18, EU:C:2020:46, præmis 25, 26 og 36).

39 Dernæst bemærkes, at Kommissionens selvstændige skønsbeføjelse for det første understøttes af en læsning af 19. betragtning til forordning nr. 1151/2012, hvoraf fremgår, at sikring af ensartet beskyttelse i hele Unionen af intellektuelle ejendomsrettigheder vedrørende beskyttede betegnelser er en prioritet, som bedst kan udføres på EU-plan. Som generaladvokaten nemlig har anført i punkt 63 i forslaget til afgørelse, har Kommissionen i forbindelse med gennemførelsen af dette formål beføjelse til at sikre en ensartet anvendelse af betingelserne for registrering, således at denne institution i mangel af en selvstændig skønsbeføjelse i denne henseende ikke ville være i stand til at forhindre, at disse betingelser for registrering anvendes forskelligt i medlemsstaterne.

40 For det andet præciseres det i 58. betragtning til forordning nr. 1151/2012, at ansøgningerne gennemgås af de nationale myndigheder i overensstemmelse med de fælles minimumsbestemmelser, der omfatter en national indsigelsesprocedure. Ifølge samme betragtning »[gennemgår]« Kommissionen derefter »ansøgningerne for at sikre, at de ikke indeholder åbenlyse fejl, og at der er taget hensyn til EU-retten og interesserne hos interessenter uden for ansøgningsmedlemsstaten«.

41 Hvis Kommissionens gennemgang af registreringsansøgningerne, således som appellanterne har gjort gældende, skulle begrænses til at kontrollere, at sagsakterne er fuldstændige, og at der ikke foreligger åbenlyse fejl, ville denne institution imidlertid ikke være i stand til at foretage den »gennemgang«, der er fastsat i 58. betragtning til forordning nr. 1151/2012. I forbindelse med denne gennemgang kan Kommissionen ikke forhindres i at kontrollere, om denne ansøgning er i overensstemmelse med de betingelser for registrering, der er fastsat i denne forordning, således som det kræves i den nævnte forordnings artikel 50, stk. 1. Dette understøttes af den betydning, som betragtningens ordlyd tillægger såvel registreringsansøgningens som de nationale myndigheders overholdelse af de fælles minimumskrav, der navnlig følger af den nævnte forordning.

42 Det skal endvidere bemærkes, at Kommissionen i henhold til 61. betragtning til denne forordning bør have ansvaret for beslutninger om registrering. Denne institution kan dog kun påtage sig det endelige ansvar for beslutningstagning på registreringsområdet, hvis den råder over en selvstændig skønsbeføjelse uden at være bundet af det resultat, som de nationale myndigheders forudgående gennemgang af registreringsbetingelserne har ført til.

43 Retten begik derfor ikke en retlig fejl, da den i den appellerede doms præmis 44 fastslog, at Kommissionen ikke havde overskredet grænserne for sin kompetence, da den i henhold til artikel 50 i forordning nr. 1151/2012 kontrollerede, om betingelserne for registrering af en betegnelse var opfyldt.

44 Retten fastslog endvidere med rette i den appellerede doms præmis 63 og 64, at når Kommissionen råder over en selvstændig skønsbeføjelse, kan en afgørelse fra en national retsinstans, der har fået retskraft, ikke påberåbes med henblik på at rejse tvivl om Kommissionens vurdering.

45 Det andet anbringende skal følgelig forkastes som ugrundet.

Det første anbringende

Parternes argumenter

46 Med det første anbringende har appellanterne gjort gældende, at Retten begik en retlig fejl, idet den fastslog, at artikel 13, stk. 1, litra b), i forordning nr. 1151/2012 kunne tjene som grundlag for en afgørelse om afvisning af en registreringsansøgning truffet af Kommissionen.

47 For det første fastslog Retten i den appellerede doms præmis 35 med urette, at Kommissionen har kompetence til at kontrollere, om der foreligger en tilsidesættelse af beskyttelsen af registrerede betegnelser mod enhver antydning i henhold til artikel 13, stk. 1, litra b), i forordning nr. 1151/2012, selv om denne forordnings artikel 13, stk. 3, forbeholder medlemsstaterne denne kompetence.

48 For det andet udvidede Retten ved denne fremgangsmåde antallet af de betingelser for registrering, der er fastsat i den nævnte forordnings artikel 7, idet den fejlagtigt medtog undersøgelsen af kravet i samme forordnings artikel 13, stk. 1, litra b), nemlig at den betegnelse, der søges registreret som BGB, ikke tilsidesætter beskyttelsen mod antydning.

49 For det tredje begrænsede Retten sig i den appellerede doms præmis 38 og 39 til at godkende Kommissionens fejlagtige hævdelse om, at anvendelsen i handelen af de betegnelser, der var omfattet af registreringsansøgningerne, var ulovlig, selv om denne institution ikke rådede over oplysninger, der gjorde det muligt for den at vurdere de betingelser, hvorunder de produkter, der var omfattet af disse betegnelser, blev markedsført. Den retlige fejl, som Retten således begik, fører desuden til et forbud mod enhver sameksistens mellem en BOB og en BGB.

50 Kommissionen har bestridt denne argumentation.

Domstolens bemærkninger

51 Det bestemmes i artikel 13, stk. 1, litra b), i forordning nr. 1151/2012, at registrerede betegnelser beskyttes mod enhver uretmæssig anvendelse, efterligning eller antydning, selv om produkternes virkelige oprindelse er angivet, eller den beskyttede betegnelse er oversat eller er ledsaget af udtryk såsom art, type, måde, som fremstillet i, efterligning eller tilsvarende.

52 Det fremgår af denne forordnings artikel 7, stk. 1, og artikel 8, stk. 1, litra b), at udarbejdelsen af den varespecifikation, som en BGB skal overholde, udgør et nødvendigt trin i registreringsproceduren. Denne skal i henhold til den nævnte forordnings artikel 7, stk. 1, litra a), bl.a. omfatte den betegnelse, for hvilken der ansøges om beskyttelse, således som den »anvendes både i handelssprog og i daglig sprogbrug«.

53 Som Retten i det væsentlige fastslog i den appellerede doms præmis 36, kan en betegnelse ikke registreres som BGB, hvis det fastslås, at den giver antydning af en betegnelse, der allerede er registreret som BOB. Som generaladvokaten har anført i punkt 75 i forslaget til afgørelse, ville en sådan registrering nemlig nødvendigvis fratage den beskyttelse, der er tildelt den tidligere registrerede betegnelse, sin effektive virkning.

54 Samme forordnings artikel 13, stk. 3, præciserer ganske vist, at medlemsstaterne skal forhindre og standse anvendelsen af betegnelser, der antyder en registreret betegnelse som BOB eller BGB, der fremstilles eller markedsføres i den pågældende medlemsstat. Antydningen kan således kun fastslås efter de nationale myndigheders helhedsvurdering, der omfatter samtlige relevante forhold i sagen (jf. analogt dom af 9.9.2021, Comité Interprofessionnel du Vin de Champagne, C-783/19, EU:C:2021:713, præmis 60).

55 Som Retten bemærkede i den appellerede doms præmis 42, kræver artikel 50, stk. 1, i forordning nr. 1151/2012 imidlertid, at Kommissionen kontrollerer, at registreringsansøgningen opfylder betingelserne i denne forordning.

56 For så vidt som en betegnelse, der giver antydning af en betegnelse, som allerede er registreret, ikke er i overensstemmelse med artikel 13, stk. 1, litra b), i forordning nr. 1151/2012, kan den ikke nyde den beskyttelse, der er fastsat ved denne forordning. Det krav, der følger af den nævnte forordnings artikel 7, stk. 1, litra a), og af artikel 8, stk. 1, litra b), om, at betegnelsen for at kunne

registreres skal være anført i den varespecifikation, der er indeholdt i denne ansøgning, således som denne betegnelse »anvendes både i handelssprog og i daglig sprogbrug«, indebærer nødvendigvis en anvendelse, der ikke er i strid med bestemmelserne i samme forordning.

57 Desuden bestemmer artikel 6, stk. 3, i forordning nr. 1151/2012 udtrykkeligt, at det ikke er tilladt at registrere et forslag til betegnelse, som er helt eller delvis identisk med en betegnelse, der allerede er opført i det register, der er oprettet i henhold til denne forordnings artikel 11, medmindre der i praksis tydeligt kan skelnes mellem betingelserne for lokal og traditionel brug og præsentation af den senere registrerede enslydende betegnelse og den allerede registrerede betegnelse. I henhold til denne bestemmelse er overholdelsen af den beskyttelse, der er tildelt en tidligere registreret betegnelse, blandt de betingelser for registrering, som Kommissionen skal kontrollere i henhold til denne forordnings artikel 50, stk. 1.

58 Kommissionen er derfor, inden den vedtager en afgørelse om registrering, forpligtet til at kontrollere, at den betegnelse, der søges registreret, ikke skader den beskyttelse, som en anden betegnelse, der allerede er registreret, nyder i hele Unionen.

59 Det var følgelig uden at begå en retlig fejl, at Retten i den appellerede doms præmis 36 og 37 fastslog, at det i det foreliggende tilfælde tilkom Kommissionen at kontrollere, at anvendelsen af de betegnelser, der var ansøgt om registrering af, ikke var i strid med den beskyttelse mod antydning, der er fastsat i artikel 13, stk. 1, litra b), i forordning nr. 1151/2012, som en betegnelse, der er registreret som BOB, nyder godt af.

60 Denne konklusion drages ikke i tvivl af appellanternes argument om, at Rettens vurdering svarer til at rejse tvivl om princippet om sameksistens mellem en betegnelse, der er registreret som BOB, og en betegnelse, der er registreret som BGB.

61 Det er nemlig for det første ubestridt, at Domstolen i henhold til de principper, der er udviklet inden for rammerne af hver enkelt beskyttelsesordning, anerkender en tværgående anvendelse med henblik på at sikre en sammenhængende anvendelse af EU-rettens bestemmelser om beskyttelse af betegnelser og geografiske betegnelser (dom af 9.9.2021, Comité Interprofessionnel du Vin de Champagne, C-783/19, EU:C:2021:713, præmis 32).

62 For det andet kan der foreligge en risiko for antydning uafhængigt af den ordning, som allerede registrerede betegnelser er omfattet af, og den ordning, inden for hvilken der er ansøgt om registrering af betegnelserne. Det står nemlig fast, at begrebet »antydning« omfatter det tilfælde, hvor det udtryk, der anvendes som betegnelse for et produkt, omfatter en del af en beskyttet betegnelse, således at forbrugeren, når denne ser produktets navn, føres til, som referencebillede, at tænke på den vare, som betegnelsen gælder for (dom af 9.9.2021, Comité Interprofessionnel du Vin de Champagne, C-783/19, EU:C:2021:713, præmis 55 og den deri nævnte retspraksis).

63 Under disse omstændigheder kunne Retten ligeledes uden at begå en retlig fejl i den appellerede doms præmis 39 konstatere, at der forelå en risiko for antydning mellem en betegnelse, der er beskyttet som BOB, og de betegnelser, der er ansøgt om registrering af som BGB.

64 For så vidt som appellanterne har anfægtet Rettens vurderinger i den appellerede doms præmis 38 og 39 vedrørende sammenligningen mellem de registrerede betegnelser som BOB og de betegnelser, der er ansøgt om registrering af, skal det bemærkes, at disse faktuelle vurderinger ikke kan drages i tvivl under appelsagen, medmindre de faktiske omstændigheder er gengivet

urigtigt (jf. i denne retning dom af 14.9.2017, EUIPO mod Instituto dos Vinhos do Douro e do Porto, C-56/16 P, EU:C:2017:693, præmis 126). Da appellanterne ikke har gjort en sådan urigtig gengivelse gældende, skal deres argumenter i denne henseende afvises.

65 Det følger heraf, at det tredje appelanbringende skal forkastes, idet det delvis er ugrundet, delvis skal afvises.

Det tredje anbringende

Parternes argumenter

66 Med det tredje anbringende har appellanterne gjort gældende, at Retten tilsidesatte artikel 51 i forordning nr. 1151/2012 og princippet om god forvaltningsskik, idet den i den appellerede doms præmis 76 afslog at anerkende, at Kommissionen i forbindelse med sin gennemgang af registreringsansøgningerne er forpligtet til at tage hensyn til de nationale myndigheders og retsinstansers vurderinger.

67 Kommissionen har gjort gældende, at dette anbringende skal forkastes.

Domstolens bemærkninger

68 For det første fastslog Retten, således som det er fastslået i denne doms præmis 43, korrekt, at Kommissionen råder over en selvstændig skønsbeføjelse i forbindelse med gennemgangen af registreringsansøgninger.

69 Det fremgår desuden af artikel 52, stk. 1, i forordning nr. 1151/2012, at Kommissionen, når den vedtager gennemførelsesretsakter, der afviser en ansøgning om registrering, ikke alene støtter sig på den gennemgang, der er foretaget i henhold til denne forordnings artikel 50, stk. 1, men ligeledes »på [...] de oplysninger, den har til rådighed«, idet sidstnævnte præcisering nødvendigvis omfatter de oplysninger, som medlemsstaten har fremsendt.

70 Det må konstateres, at appellanterne under dække af at gøre gældende, at Kommissionen ikke tog hensyn til de nationale myndigheders vurderinger, da den vedtog den omtvistede afgørelse, hvilket er i strid med princippet om god forvaltningsskik, i virkeligheden har gjort gældende, at Kommissionen var bundet af disse vurderinger og derfor burde have ladet de ansøgte betegnelser registrere. Denne argumentation er sammenfaldende med den, der blev fremført til støtte for det andet anbringende, som ikke er blevet taget til følge.

71 For det andet har appellanterne anfægtet de vurderinger af risikoen for antydning, som Retten foretog for at tiltræde Kommissionens afvisning af registreringsansøgningerne, uden imidlertid at godtgøre, at Retten herved foretog en urigtig gengivelse af beviserne og de faktiske omstændigheder.

72 Som anført i denne doms præmis 64, kan disse vurderinger af faktisk karakter imidlertid ikke anfægtes under en appelsag.

73 Det følger heraf, at det tredje appelanbringende skal forkastes, idet det delvis er ugrundet, delvis skal afvises.

Det fjerde anbringende

Parternes argumenter

74 Med det fjerde anbringende har appellanterne for det første gjort gældende, at Retten begik en retlig fejl ved i den appellerede doms præmis 88, 89 og 94 at fastslå, at en synonymi mellem to betegnelser nødvendigvis medfører en antydning som omhandlet i artikel 13, stk. 1, litra b), i forordning nr. 1151/2012. Betegnelsers synonymi er således ikke i sig selv tilstrækkelig til at medføre en risiko for antydning, idet en sådan konstatering kun er mulig på grundlag af en samlet vurdering af de faktiske omstændigheder i sagen.

75 De har for det andet anført, at Retten i den appellerede doms præmis 78 og 81 med urette tilsluttede sig Kommissionens vurdering, hvorefter kun en særligt oplyst kundekreds kender de kvalitative forskelle mellem de produkter, hvis betegnelser er beskyttet som BOB, og de produkter, hvis betegnelser er genstand for ansøgningen om registrering som BGB. Prisforskellen mellem de pågældende produkter gør det nemlig muligt for forbrugerne at sondre imellem dem.

76 Kommissionen har bestridt denne argumentation.

Domstolens bemærkninger

77 Hvad angår det første klagepunkt skal det bemærkes, at Retten i den appellerede doms præmis 93 bemærkede, at der med henblik på vurderingen af en risiko for antydning skal tages hensyn til hele betegnelsen, således som den er registreret, og hele den betegnelse, der er ansøgt om registrering af.

78 Efter at appellanterne i første instans havde gjort gældende, at undersøgelsen af antydningen kun vedrørte de geografiske udtryk for de omtvistede betegnelser, begrænsede Retten sig i denne doms præmis 94 til at konstatere, at en tiltrædelse af dette argument – i betragtning af de pågældende betegnelsers geografiske bestanddeles synonymi – nødvendigvis ville føre til konstateringen af, at der forelå en antydning, og ikke ville være befordrende for den sag, som appellanterne forsvarede. Det følger heraf, at det første klagepunkt beror på en fejlagtig læsning af den nævnte doms præmis 94.

79 Hvad angår det andet klagepunkt har appellanterne foreholdt Retten, at den i den appellerede doms præmis 78 og 81 bekræftede, at kun en særligt oplyst kundekreds kender de kvalitative forskelle mellem betegnelser, der er beskyttet som BOB, og betegnelser, der er ansøgt om registrering af som BGB, selv om prisforskellen på de omhandlede produkter er en angivelse af kvalitetsforskellen.

80 Det bemærkes, at risikoen for antydning er godtgjort, når brugen af en betegnelse hos en almindeligt oplyst, rimeligt opmærksom og velunderrettet europæisk gennemsnitsforbruger skaber en tilstrækkelig direkte og entydig sammenhæng mellem denne betegnelse og BOB'en. I denne henseende bemærkes, at eksistensen af en sådan sammenhæng kan følge af flere forhold, nemlig navnlig af den delvise indarbejdelse af den beskyttede betegnelse, af det fonetiske og visuelle slægtskab mellem de to betegnelser og af den lighed, der følger heraf, og selv hvis disse elementer ikke foreligger, af den begrebsmæssige lighed mellem BOB'en og den omhandlede betegnelse eller endog af en lighed mellem de produkter, der er omfattet af denne BOB, og de produkter eller tjenesteydelser, der er omfattet af denne betegnelse. Kommissionen skal inden for

rammerne af sin vurdering tage hensyn til samtlige relevante forhold vedrørende brugen af den omhandlede betegnelse (dom af 9.9.2021, Comité Interprofessionnel du Vin de Champagne, C-783/19, EU:C:2021:713, præmis 66).

81 Det var derfor med rette, at Retten i den appellerede doms præmis 83 fastslog, at prisforskellen mellem produkter, der er beskyttet som BOB, og produkter, for hvilke der er ansøgt om registrering af en betegnelse som BGB, ikke i sig selv er afgørende for at fjerne den antydning, der kan følge af vurderingen af de forhold, der er nævnt i ovenstående præmis i denne dom.

82 Under alle omstændigheder har appellanterne ved at gøre gældende, at Retten ikke korrekt har identificeret den kundekreds, der skal tages i betragtning for at udelukke enhver risiko for antydning, i det væsentlige søgt at rejse tvivl om Rettens konstateringer vedrørende kendetegnene ved den relevante kundekreds. Det følger imidlertid af fast retspraksis, at sådanne konstateringer henhører under de vurderinger af faktisk karakter, med hensyn til hvilke alene Retten er kompetent (kendelse af 29.10.2020, Kerry Luxembourg mod EUIPO, C-305/20 P, EU:C:2020:882, præmis 18 og den deri nævnte retspraksis).

83 Det fjerde anbringende skal derfor forkastes, idet det delvis er uvirksomt, delvis skal afvises.

84 Da ingen af de anbringender, som er blevet fremsat til støtte for appellen, er blevet taget til følge, skal appellen forkastes i sin helhed.

Sagsomkostninger

85 Ifølge procesreglementets artikel 138, stk. 1, der i medfør af samme reglements artikel 184, stk. 1, ligeledes finder anvendelse i appelsager, pålægges det den tabende part at betale sagsomkostningerne, hvis der er nedlagt påstand herom.

86 Da appellanterne har tabt sagen, bør det, henset til Kommissionens påstand herom, pålægges dem at bære deres egne omkostninger og at betale de af Kommissionen afholdte omkostninger.

På grundlag af disse præmisser udtaler og bestemmer Domstolen (Første Afdeling):

1) **Appellen forkastes.**

2) **Cunsorziu di i Salamaghji Corsi – Consortium des Charcutiers Corses, Charcuterie Fontana, Costa et Fils, L'Aziana, Charcuterie Passoni, Orezza – Charcuterie la Castagniccia, Salaisons Réunies, Salaisons Joseph Pantaloni, Antoine Semidei og L'Atelu Corsu bærer deres egne omkostninger og betaler de af Europa-Kommissionen afholdte omkostninger.**

Underskrifter